

пиано на 2 и 4 ржце и нѣкой отъ пѣснитъ му въ народенъ тонъ иматъ известно значение и до днесъ.

Еберхардтъ, Зигфридъ — Eberhardt, Siegfried — цигулковъ педагогъ, род. 19 мартъ 1883 въ Франкфуртъ а/М., ученикъ на Щерновата консерватория (Берн. Десау, Максъ Льовенградъ и Ариго Серато), отъ 1908 учителъ въ сжщата консерватория. Е. е радетелъ за една нова цигулкова техника и изразни срѣдства, изхождащи отъ движенията на тѣлото, които е провелъ въ трудоветъ си: „Учение за органично движение на цигулката“ (1922), „Тѣлото като форма и пречка“ (1926), „Виртуозна цигулкова техника“ (1920) и пр.

Еболимента, ит. *ebollimento* — възбудено, разпалено.

Евсеевъ, Сергей Василиевичъ — руски компонистъ и пианистъ, род. 1894 въ Москва, ученикъ на Конюсъ и Танеевъ въ Московската консерватория, писалъ: една симфония; „Дитирамби“ за соловъ гласъ, цигулка, чело и пиано; соната, прелюдия и поема за пиано, пѣсни и др., излѣзли въ съветското държавно издателство.

Евфонико, ит. *eufonico* — благозвучно.

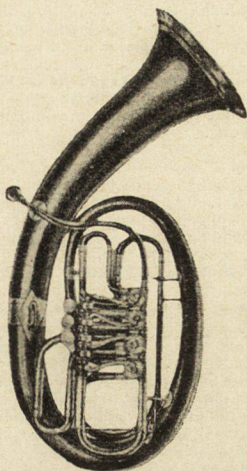
Евфониумъ, еуфонъ, евфонионъ 1) инструментъ, изнамѣренъ 1790 отъ Ф. Хладни, при който тоноветъ се получаватъ чрезъ настроени стъклени тръби, съ обемъ $3\frac{1}{2}$ октави, и тонъ, подобенъ на хармониката; поради мжния начинъ на свирене, отдавна излѣзълъ изъ употрѣба. 2) духовъ меденъ инструментъ, изнамѣренъ 1843 отъ Зомеръ, съ широка мензура, въ В строй, съ обемъ Des-a, почти идентиченъ съ тенорхорнъ, тенорбасъ или баритонъ. Въ нашитъ духови музики евфониума, тенорхорна и тенорбаса наричатъ съ общо име баритонъ.

Евфония, ит. *eufonia* — благозвучие.

Егенъ, Арне — Eggen, Arne — норвежки органистъ и компонистъ, род. 28 авг. 1881 въ Трондхаймъ, ученикъ на Лайпцигската консерватория, органистъ въ Борумъ при Драменъ, писалъ една симфония, хорова музика, — църковна и свѣтска, 2 цигулковни сонати, и творби за органъ, въ които отразява духа

на норвежкото народно звукотворчество.

Егерсъ, Густавъ — Eggers, Gustav — компонистъ, род. 12 апр. 1835 въ Роцокъ, умр. 1 ян. 1861 с. т., писалъ много пѣсни, увертюри и пр.

Евфониумъ

Егли, Йоханъ Хайнрихъ — Egli, Johann Heinrich — швейцарски пѣсневъ компонистъ, род. 4 мартъ 1742 въ Зеегребенъ при Цюрихъ, умр. 19 дек. 1810 г. сжщо тамъ, писалъ и издалъ: „Пѣвчески композиции съ съпроводъ на пиано“ — 2 части, „Пѣсни на добродетелъ и мждростъ“, „Гелертови духовни пѣсни и оди“, „Швейцарски народни пѣсни съ мелодии“, „Пѣсни за животъ, смъртъ и безсмъртие“, „Шестъ Швейцарски кантати“ и др.

Егуале, ит. *eguale* = равно, просто — *voci eguali* = еднакви гласове (само мжжи или само женски).

Егхардъ, Юлиусъ — Eggard, Julius — (псевдонимъ на графъ фонъ Хардегенъ) — пианистъ и компонистъ, род. 24 апр. 1834 въ Виена, умр. 23 мартъ 1867 с. т., ученикъ на Карлъ Черни, компониралъ множество